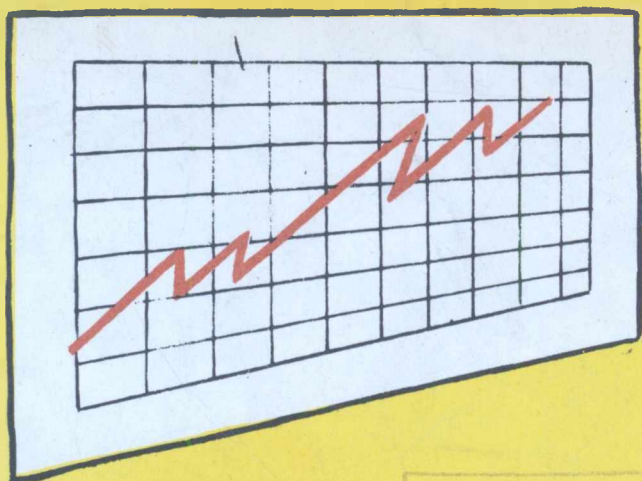

Unele fabrici nu acordă suficientă
atenție calității produselor.

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

— Se cam plînge lumea de calitatea produselor dumneavoastră. Sper că pentru întreprinderea noastră veți avea grijă...
— Tovarășe, noi nu facem favoruri...

Desen de FRED GHENĂDESCU

u r z i c a

ANUL XIII • Nr. 5 • 15 MARTIE 1961 • 16 PAGINI • 1.50 LEI

ÎNGÎMFATUL ȘI SERVILUL

- Ionescule, unde ești?
- Aici sînt, tovarășe șef!!!

Tinerețe

Nu vă cunosc pe nume; ar fi greu,
Nici după milioanele de fețe,
De-aceea v-am ales, în gîndul meu,
Un nume cald și simplu: Tinerețe!

Sînt chipuri negre, albe, măslinii,
Dar tinerețea una e la față:
Cu ochi senini, surîzători și vii,
Cu nesfîrșită dragoste de viață.

Aproape nu cunoaștem clipa cînd
Ni se strecoară-n inimă iubirea...
Pe trepte noi de vis pășim pe rînd,
Ne căutăm în lume fericeala.

Plecăm în zori la muncă și eu știu
Că fiecare ia cîte-o fîșie
Din cerul dimineții purpurii
Drept steag pentru izbînză și bucurie.

Vorbiți în mii de limbi, dar vă-nșeleg
Cînd spuneți: PACE, un cuvînt fierbinte
Ce-n lexiconul globului întreg
E cel mai plin de sens dintre cuvinte.

Iar dacă-n inimi, ca-ntr-o vie carte
Noi țelul păcii-l vom purta neșters,
Vom face, dragi prieteni de departe,
Să-ntinerească întregul Univers!

D. GALICEANU

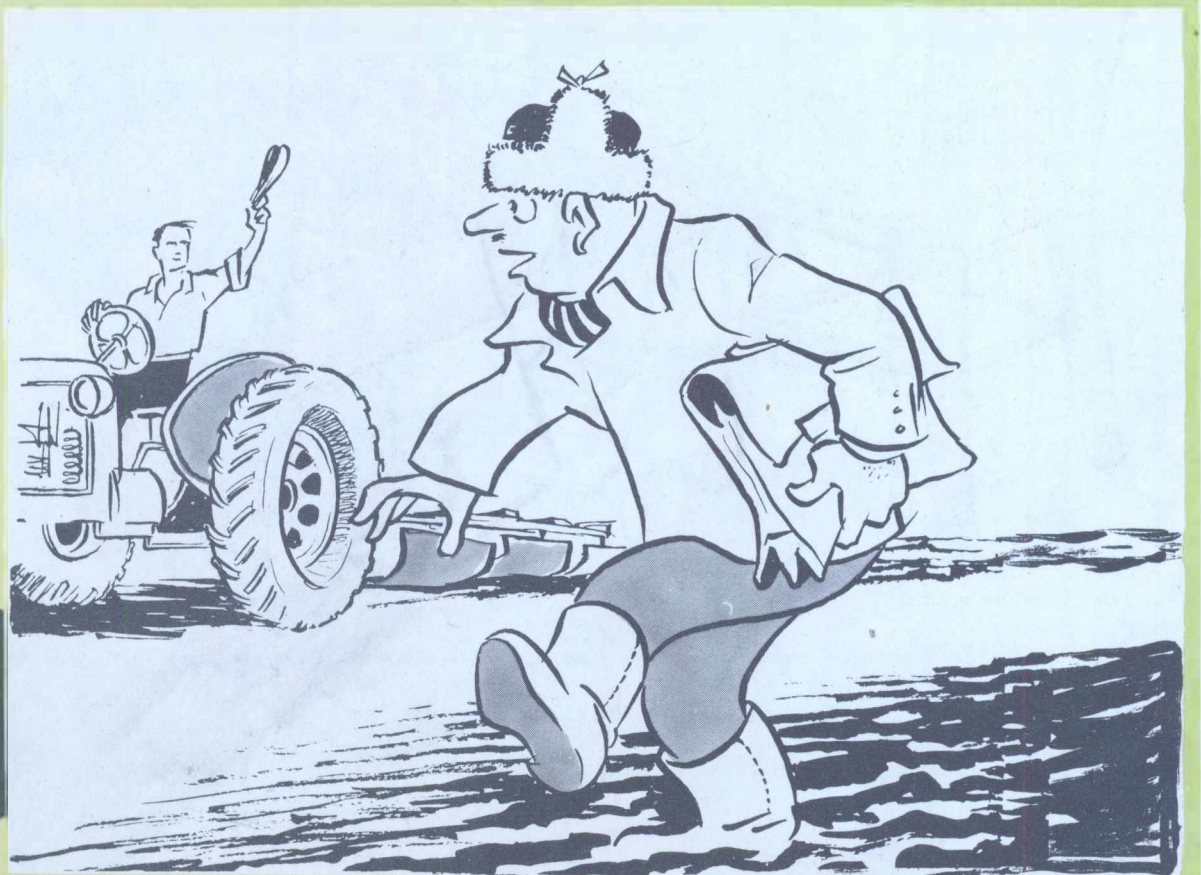
Desen de V. VASILIU

Mai sînt unii agronomi
care ies greu pe teren.

— Tovarășe agro-
nom, veniți și mîine
pe teren?
— Nu știul Depinde
dacă se termină cu
zucrăvitul biroului...

Desen de RIK AUERBACH

DUPĂ ALEGERI

La școală, fostă secție de votare,
S-au demontat cabinetele de vot
Dar tot
mai e în aer sărbătoare
Deși pavoazările se scot.

Pe unde au trecut cei mari în rind
Punând cu votul vieții temelie,
Cei mici stau la pupitre învățând
Sau fac din gălăgie — melodie.

Da, a trecut o zi în calendar
Da-n toate cele care o urmează
Mai dăinuie-n reflexe de cleștar
Din soarele acestei zile-o rază.

În ziua-aceasta orice-alegător
Care-a muncit plin de avânt se-ndreaptă
Cu siguranță către viitor
Spre a culege roadele de șapte...

Cu cei aleși în frunte către țintă
Cu faptele dobîndă dînd istoriei
Succesul din alegeri reprezintă
Victoria născută din victorii.

S-a scos lozinca-n litere albastre
Da'n anii care vin n-o vom uita
Căci sensul ei îl va multiplica
Șapirograful inimilor noastre.

O. CONSTANTIN

Un trandafir cu țepi

Sînt mulți oamenii de bază
Ce la Reșița lucrează
La „Vînzări” și la „Diverse”
Da-i și unul Trandafir
Care-i șef la un depozit
De traverse.

E dotat de la natură
Cu o comportare dură,
Rău de sfat și rău de gură
Nu vorbește, se răstește,
Te insultă, poruncește
Și pe muncitori-i-njură
Birjărește.

Îl cunosc încărcătorii
Că-i hapsîn cu lucrătorii
Și nervos și demagog,
Îl știu Haias și Balog
Din birou și de la casă,
Dar degeaba i-o tot spui,
De năravurile lui
Nu se lasă.

Și mai are încă-un dar:
Te „ciupește” de-un sutar
C-o metodă cunoscută:
Chipurile „împrumută”
Ici un pol, acolo doi,
Însă nu dă niciodată
Înapoi.

A luat de la lucrători,
A luat de la controlori
Și-a „uitat” de multe ori!
A luat și de la Bunicu,
De la Gicu, de la Nicu,
De la Lica și Rodica,
De la Juica, de la muma,
Doar atît: de la Urzica
Încă n-a luat nimica.
N-a luat, dar ia acum!

ION PRIBEAGU

TELEVIZORUL
„URZICI”
Am văzut pentru do...

PREȘEDINTELE U.C.F.S. LUGOJ: — Ce mișcare să fac?
PIESELE: — O mișcare bună: Să ne dal un local co-
respunzător pentru șah...

În orașul Lugoj
nu există încă un
local, pentru desfășu-
rarea în bune condi-
ții a activității șah-
histe.

Tovarășa GĂRBĂNESCU în două ipos-
taze: În producție și... la școală.

Tovarășa Gărbănescu
Lucia, muncitoare
filatoare la fabrica
„Proletarul” din Ba-
cău, urmează cursu-
rile serale cl. a
IX-a, fiind fruntașă
în producție și la
învățatura.

CERTĂRETUL

Tovarășul Hascâl
H., șeful sectorului
confecții din cadrul
întreprinderii
„Moldova Tricota-
je”—Iasi vorbește ne-
curios cu salariată,
fiind cunoscut
și pentru scandalu-
rile pe care le pro-
voacă.

Antrenament înainte de a pleca la serviciu...

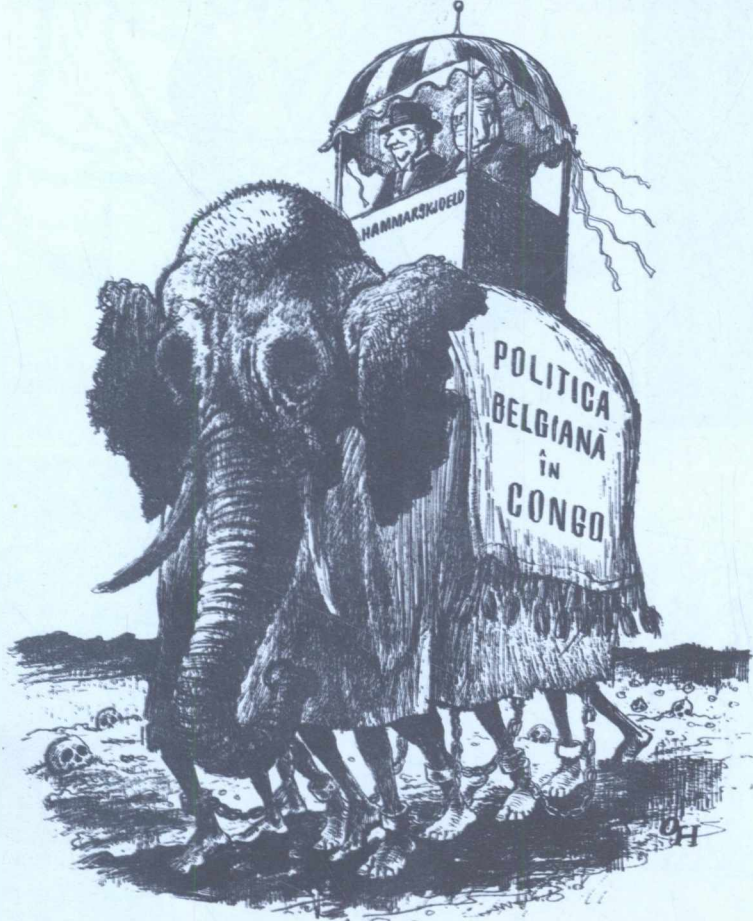
EA: — Le-ai spus să nu trîntească lăzile de gunoi?
EL: — Da, și mi-au răspuns că dacă vreau liniște,
să le facem din cauciuc.

Lucrătorii serviciu-
lui de salubritate al
Întreprinderii Co-
munale din Brașov,
care strîng gunoa-
iele menajere în
timpul nopții, trin-
tesc lăzile strîcîn-
du-le și provocînd
zgomot.

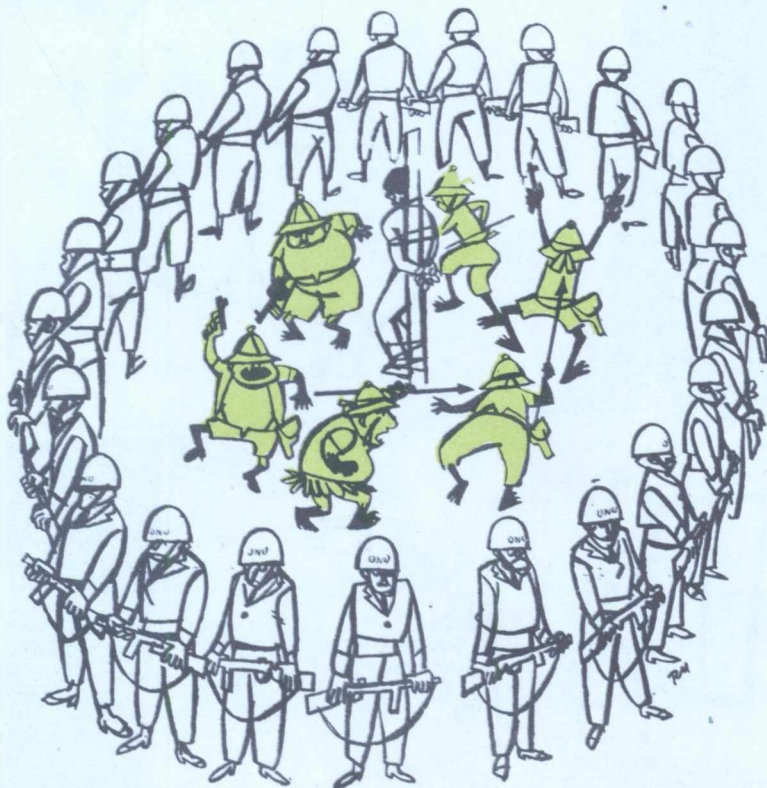
HAM – HAM-MARSKJOELD

CÎNELE DE PAZĂ AL COLONIALISMULUI

Desen din „Krokodil” de pictorul american O. HARRINGTON

HAMMARSKJOELD: — M-am urcat afcă de sus, încît nu văd nici urmă de colonialiști belgieni!...

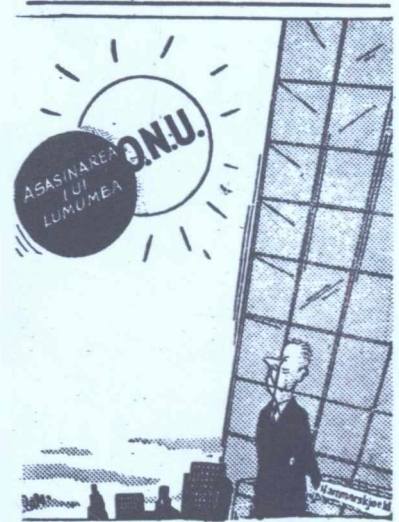

Soldajii lui Hammarskjöld continuă să păzească ordinea în Congo
Desen de R. MARINOV (din „Stîrșel”)

METEREZUL

Desen de JACQUES KAMB
(Din „L'Humanité — Paris”)

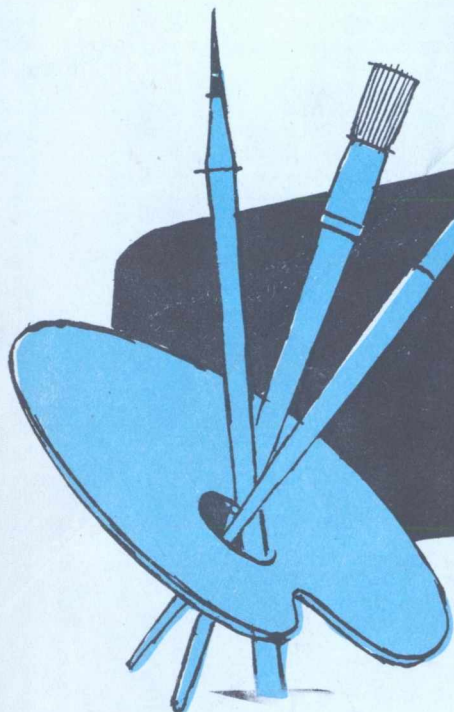
Desen de ECCLES
(Din „Daily Worker” — Londra)

— Cea mai murdară muncă este unde lucrează Hammarskjöld!

Desen de I. NOVAK
(Din „Dikobraz” — Praga)

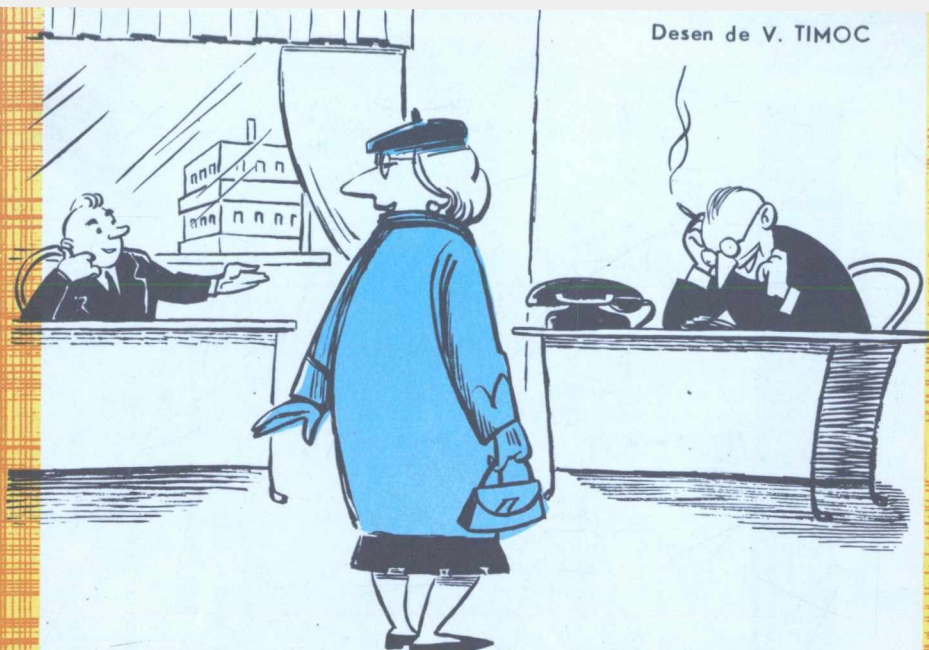
CU POLITETE DESPRE NEPOLITEȚE

Desen de FRED GHENĂDESCU

-- Fii politicos, Costică! Salută pe madam Georgescu!

Desen de V. TIMOC

— Până cînd îți citește manuscrisul, spune-mi, te rog, ce sairi-
zează schița dumitale?

— Pe... călătorii care nu oferă loc femeilor...

CAVALERUL

Desen de AL. CLENCIU

— Imi îngăduiți, vă rog, să vă duc eu... bagajul.

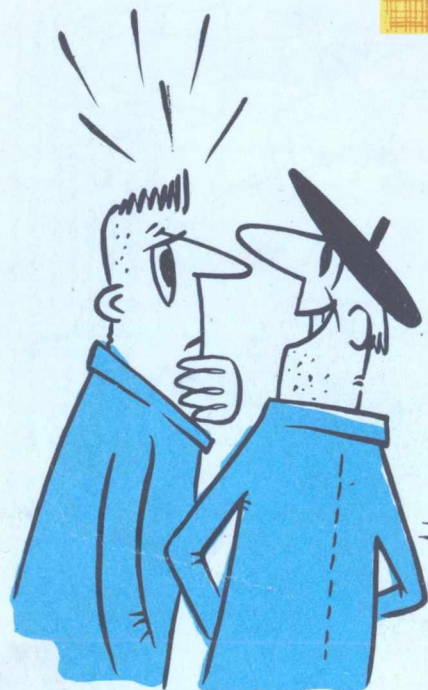

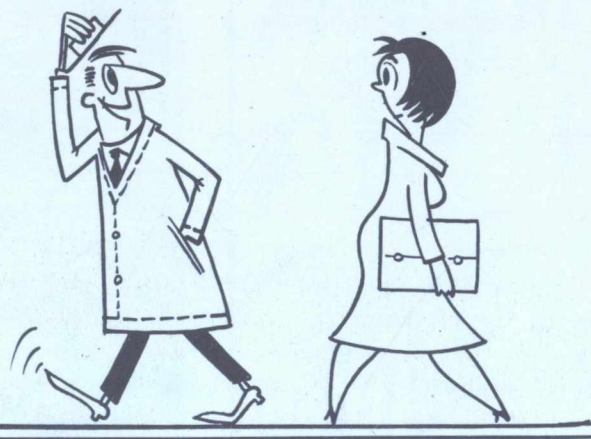
- Tare am vrea să-l învățăm o limbă străină!
- N-ai vrea, deocamdată, să-l învățați să nu mai scoată limba?

- Ți-o fi greu, dragă. Dă-mi să duc și eu termosul!

- Dar ce a pățit că-și salută colega?
- Probabil că are nevoie de caietele ei de notițe...

Desen de N. ARION

Desen de N. ARION

- Nu-i așa că de-abia ați cumpărat-o?
- Extraordinar! Dar cum ați ghicit?...

MATERIAL PENTRU BRIGĂZILE ARTISTICE DE AGITAȚIE

Unor responsabili cu sportul, din întreprinderi sau instituții, care fac cheltuieli inutile și nu au nici un fel de activitate.

DIALOG ÎNTRE UN ZIARIST ȘI RESPONSABILUL SPORTIV AL UZINEI XYZ

Ziaristul: Spune-mi, dacă ești amabil
E pe-aici vreun responsabil?

Responsabilul: Sigur! Eu!

Ziaristul: Ia ce resort?

Resp.: Orișice resort de sport:
Fotbal, volei, atletism,
Oină, baschet, alpinism...

Ziaristul: Foarte bine. Eu aș vrea
Să-mi răspunzi de s-ar putea
Cit mai clar, precis, cu date
Dac-aveți activitate.

Resp.: Cine? Noi?

Ziaristul: Da!

Resp.: Păi se poate?
Să n-avem activitate?
Cînd activitatea noastră
A-nflorit ca floarea-n glastră?
Avem zeci de rezultate
Și... mă rog... activitate.

Ziaristul: Da? Și cum ați procedat?

Resp.: Mai întii am cumpărat...

Ziaristul: Ce?

Resp.: Nu are importanță,
Dar e-o chestie de prestață!
Vrei s-ajungi fruntaș în sport?
Să-ți crezi întii confort:
Am luat treninguri, cojoace,
Slipuri, băști și hanorace
Luai mingi, am luat și plasă
Pentru tenisul de masă,
Am luat crose, am luat pucuri
—d-ale bune, nu ciuruçuri —
Am luat schiuri și patine
Și flotoare submarine...

Ziaristul: De ce?

Resp.: N-are importanță,
Doar e-o chestie de prestață!
Totdeauna... imediat
Ce-am văzut, am cumpărat!
Am luat discuri, sulifi, mingi,
Teniși, bascheți și opinci,
Sacii moderni de sinilin
O duzină de prăjini,
Cronometre și caiace!
Ori nu-ți place?

Ziaristul: Ba imi place.
Și-am înregistrat ce-ai spus.
Dar de-aici nu am dedus
Că aveți activitate.

Resp.: Care? A! da! Păi, se poate?
Nici o clipă nu am stat
Că tot timpul-am activat.

Ziaristul: Cum?

Resp.: Păi, nu ți-am explicat?
Ce-am văzut am cumpărat.
Restul n-are importanță.

Ziaristul: Știu! E-o chestie de prestață!
Eu să aflu aș fi vrut
Meciuri, cite-ați susținut?

Resp.: Meciuri?

Ziaristul: Sigur!

Resp.: Meciuri n-am
Prevăzut încă-n program.
E o lipsă... nu prea mare!
Ai și altă întrebare?
Vreau să-ți spun detaliat
Tot ce am mai cumpărat:
Nasturi, capse și bidoane,
Pălării, cutii, baloane,
Ațe, sfori, frîngii și pături!
Că eu nu mă dau în lături
Cînd e vorba de...

Ziaristul: Prestață!

Resp.: Restul n-are importanță!

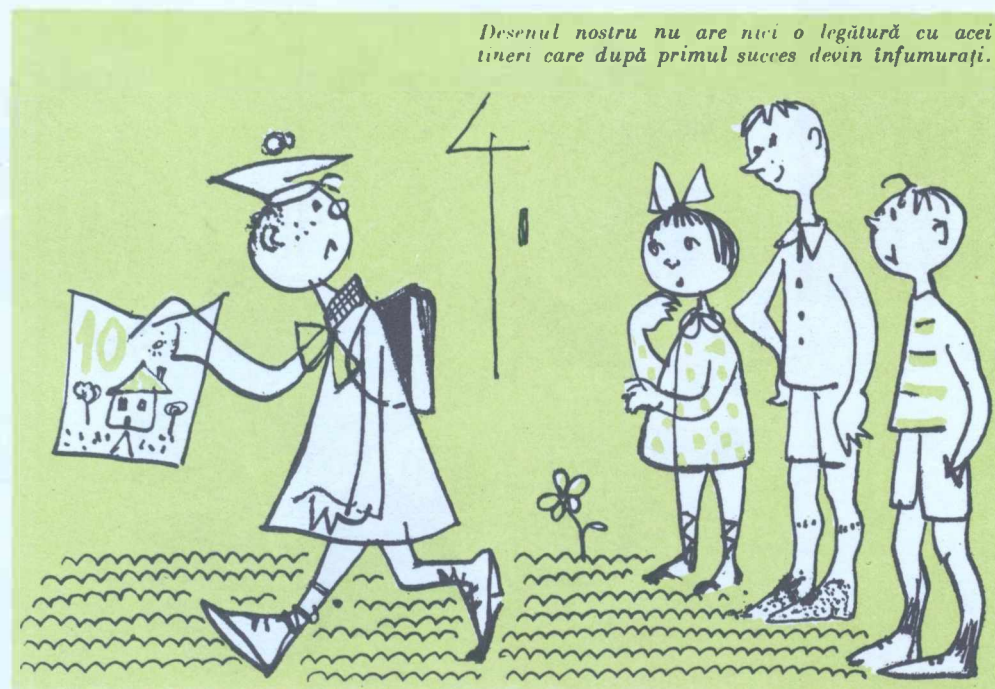
Ziaristul: Să ne lămurim o clipă:
Aveți barem vreo echipă?

Resp.: Vezi? aicea e năpasta...
Cînd să mă ocup de asta?
Cu atîtea achiziții
Am eu timp de competiții?
Sînt cumpărături urgente
Am eu timp d-antrenamente?
Chiar acum pornesc băjețe
Să mai iau și trei florete!

Ziaristul: Păi, de ce faci astea toate?

Resp.: Ca să am activitate...

S. M. RUSU

Desenul nostru nu are nici o legătură cu acei tineri care după primul succes devin infumurați.

DIN ZONA

Pe fața modul lo

Clubul Flămînzilor de bună voie

Recent, în America a luat ființă clubul celor care țin post ca să se... distreze. Membrii clubului au dreptul, și chiar datorită s nu mîncînce zile întregi și să caute divers distracții menite să... înlocuiască mîncarea. Recent, un membru al clubului a declarat că după părerea lui, cele mai bune rețete care înlocuiesc mîncarea sînt: aventura, orgiile și... moartea. La această concluzie a ajuns în urma unui studiu... științific. Clubul flămînzilor de bună voie care a fost constituit recent numără doar 460 membri. Zic „doar” în opoziție cu clubul flămînzilor de nevoie care încă nu a fost constituit și numără 5.500.000 de...șomeri!

Comandant, în loc de... condamnat

Pe timpul lui Hitler, generalul Kammhuber comanda o unitate de aviație. Acum generalul Kammhuber nu mai comandă o unitate de aviație. Comandă toate unitățile, pentru că el este comandantul suprem al aviației vîstgermane, noua Luftwaffe. În vechea Luftwaffe era recunoscut ca specialist în bombardarea populației civile. Acum se pretinde specialist în aviație... pașnică. Unii spun că asemenea pretenție e curată neobrăzare. Sau neo-fascism!

Arheologie și literatură arhîrăsuflată

Profesorul de arheologie de la Universitatea din Oxford, Glyn Daniel, a găsit un nou mijloc să-și omoare timpul: scrie romane polițiste. Și, după cît se pare, timpul pe care-l omoară cu romanele îi aduce venituri mai frumoșele decît timpul pe care-l omoară cu arheologia. Ultima sa creație este romanul „Asasinii din Cambridge”, unde toți eroii ajung la morgă. După un asemenea roman, cititorul ajunge ușor la ospiciu. Numai autorul, cum vedeți, scapă...

Maimușărie

De curînd, maimușă braziliană Toy a fost declarată... artist plastic. Reporterii și fotografi au și văzut cu ochii lor pe Toy, cum, înarmată cu un penel, așterne pe un carton capodopere în ulei. Se relatează că toate capodoperele lui Toy sînt picturi suprarealiste. Și se mai relatează că s-au găsit snobi care să admire și să... achiziționeze picturile. Copleșită de glorie, lui Toy i s-a angajat recent un impresar, care a hotărît ca „maestru” să întreprindă un turneu în țările Europei Occidentale. Nu cumva să rămînă snobii vesteuropeni nedeserviți! Se zice că un bogătaş englez a oferit prețul unui apartament pentru două miniaturi. Un altul a oferit un castel pentru un tablou cu... autograf. Deocamdată cererea nu a putut să fie satisfăcută, pentru că Toy nu știe să sem-

OLARULUI

despre
le viață

eze. Dar impresarul a promis că Toy va
ivăța să se iscălească. Probabil o iscălitură
uprealistă.

Surprize atomice

In orașul Goldsboro (S.U.A.) s-a produs
eunăzi un accident neobișnuit: s-a prăbu-
t un avion încărcat cu două bombe ato-
mice. Cu acest prilej s-a văzut că cetățenii
u avut mare noroc, pentru că bombele erau
iră focos. Altfel, cetățenii n-ar fi avut la
ra aceasta oraș. Sau, mai bine zis, orașul
-ar fi avut cetățeni. Cu acest prilej, un re-
rezentant al armatei americane, ofițerul
eymour Johnson, s-a deplasat la fața locu-
i ca să asigure publicul că nu trebuie să
e îngrijoreze, deoarece există garanții că
semenea accidente nu pot produce nici un
el de surprize neplăcute. Te pomenești că
int făcute ca să producă surprize... plăcute!

SS în acțiune și în imagini

Curtea Supremă a Germaniei occidentale
a autorizat de curind reeditarea și difuzarea
i două vechi „opere“ literare: „Trupele SS
n acțiune“, și „Trupele SS în imagini“. Am-
ele au fost declarate opere de... valoare
storică, pentru că ele arată istoria războ-
ului. Se vede că tribunalul confundă istoria
războiului cu isteria războiului...

DEMISIA LUI SPAAK

Spaak a fost nevoit să părăsească or-
ganizația agresivă N.A.T.O., deoarece
n-a reușit să aplaneze contradicțiile
dintre membrii ei.

- Agresivitate da, dar nu între partenerii...

Desen de EUGEN TARU

Din lumea lor

Peste 7.000 de avioane militare
americane s-au prăbușit în decursul
a nouă ani.

*În timp ce zboară peste-oceane
Se prăbușesc în plină cursă,
De parcă n-ar fi avioane,
Ci niște acțiuni de bursă.*

Mobutu a primit
gradul de general.

*Și îți stă pe limbă
Ca să spui așa:
Lupul tresă-și schimbă,
Dar năravul ba!*

Chombe aduce din
Belgia avioane

*Belgiei de peste-oceane
Îi tot cere cu ardoare
Să-i trimită avioane,
Știind bine c-o să zboare.*

VICTOR TEODOR

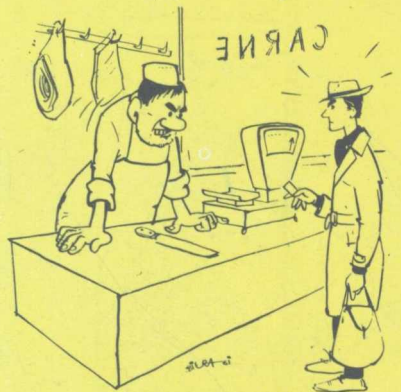
Sute de soldați și unități întregi din trupele lui Fumi Nosavan trec de partea forțelor patriotice laofiene, împreună cu armamentul.

-Nenorocitele, au dezertat cu armamentul!
-Nu vă alarmați. Iată, ni-l trimit înapoi!...

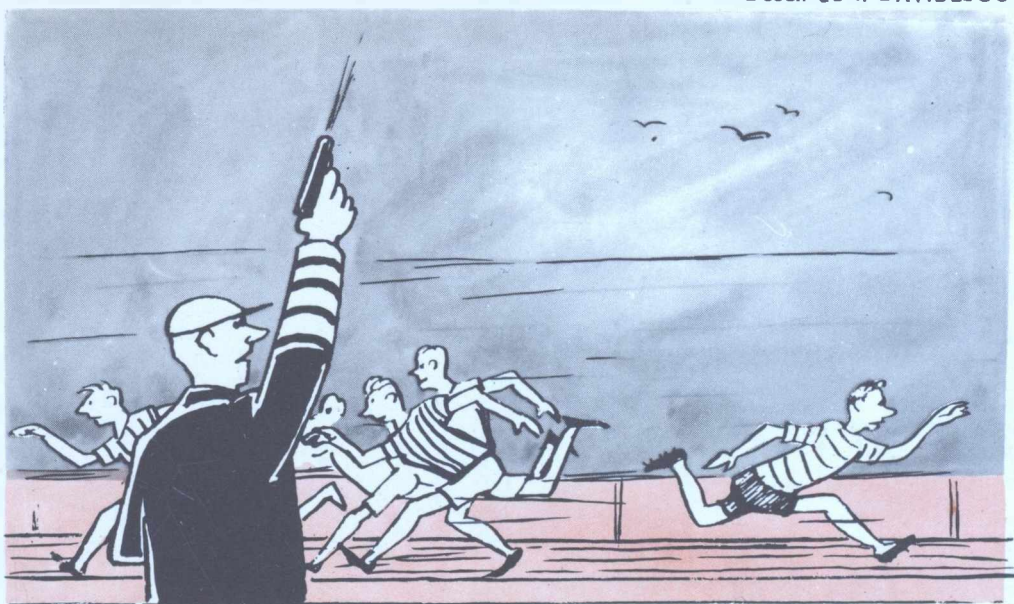
Desen de A. POCH

Ionescu Constantin responsabilul centrului de carne din Piața „România Muncitoare”, are o atitudine necuviincioasă față de cumpărători.

— Vă rog să-mi dați...
— Îți dau eu ție!!!

Desen de SBIERA

INDIVIDUALISTUL

FUNCȚIONAR MODEL

— comedie în 3 acte —

SONETUL I (la serviciu)

Decorul: un birou, un telefon,
Un șef simpatic, câteva dosare...
În față stă eroul, în picioare,
Cu spatele spre cititor (pardon!)

A trebuit să facă o lucrare
Pe care a greșit-o (ghinion!)
Și-acuma, dacă judeci după ton,
Îl dăscălește șeful, mi se pare:

— Nu-i prima dată când o-ncurci, băiete!
E timpul, cred, să nu se mai repete
Deci caută și-nlătură pricina!

Eroul tace, parcă limbă n-are.
E o tăcere grea, apăsătoare,
Pe care cade-ncețșor... cortina!

SONETUL II (la bufet)

Decorul: masă, Murfatlar, sifon,
Un coș cu pâine, resturi de gustare...
În față stă un bun amic, cu care
Eroul nostru azi e galanton.

Cum zic mă cheamă șeful c-o lucrare
În mod obișnuit, prin telefon,
Mă-ntrcăbă ce mai fac, apoi cu-un ton
Intim începe c-o felicitare:

„Costică, dragă, te-am chemat încoace
Anume să ți-o spun deschis: îmi place,
Deci caută și ține-o-așa mereu!”

Amicul tace, cu priviri năuce.
E o tăcere care s-ar traduce:
„De ce nu um un șef ca ăsta eu?”

SONETUL III (acasă)

Decorul: masă, farfurii, castron,
Nevastă bună, câteva pahare...
În față stă copilul în picioare,
Cu spatele spre cititor (pardon!)

Au dat la școală astăzi o lucrare
Dar el a cam greșit-o (ghinion!)
Și-acuma, dacă judeci după ton,
Îl dăscălește tata, mi se pare:

— Nu-i prima dată când o-ncurci, băiete,
Deci, bagă-n cap, să nu se mai repete,
C-altminterea îți lecuiesc eu vina!

Copilul tace. Își primește plata
Gândind: „De ce nu sînt deștept ca tata.”
Și, rușinată, cade-ncețșor... cortina!

STELIAN FILIP

Studioul

Ieri după-amiază am primit o vizită foarte plăcută: mama a intrat agitată în biroul meu și s-a așezat gîfîind pe un scaun.

— Ce s-a întîmplat, mamă?
— Băiatule, așa nu mai merge!
— Ce nu mai merge, mamă?

S-a foit o clipă în scaun:

— Să nu spui „nu” că plîng...

— Cum o să-ți spun eu „nu”, mamă? Dar la ce să nu-ți spun nu?

Mama se îndreaptă în scaun.

— Am vorbit cu taică-tău! Vrem să ne modernizăm și noi!

— Să vă modernizați?

— Da! Cît o să ne mai lași să dormim în paturile alea de fier, care au împlinit o sută de ani? Vrem să ne odihnim și noi oasele pe arcuri!

Am sărit în sus.

— Bine, mamă, dar de cînd vă rog să vindeți paturile de fier, să vă iau un studio? Dar voi ați spus că nici nu vă gîndiți! Că-s de la bunicu', că-s de la părinți, că v-ați obișnuit...

— Ei, uite că ne-am dezobișnuit! Vrem modern! A adus la „Mobi-la” niște studiouri grozave! Ultimul tip! Nu mai vreau să dorm în pat de fier!

— Bine, mamă, e în regulă, o să vă iau un studio în rate!... Dar cum de renunți dumneata la paturile alea de fier? Că de cîte ori ți-am spus eu...

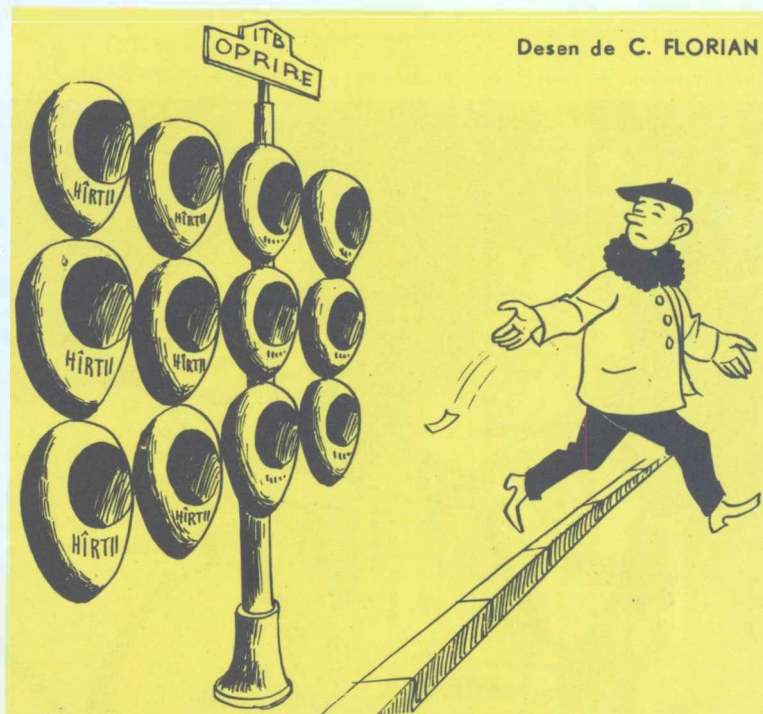
— Vreau să ne modernizăm și noi! Ce naiba! Sînt urîte! Și mari! Un studio nou îți schimbă casa!

— Păi de ani de zile îți tot spun asta și dumneata parcă erai vrăjită de paturile alea de fier! Nici n-ai vrut să auzi.

— Uite că acum aud! Ei, ne iei un studio în rate?

— Vă iau, mamă!

— Cînd?
— Păi să vedem... săptămîna viitoare...
— Tirziu... Mîine să ne iei...
— De ce, mamă?
— Pentru că te rog eu...
— Bine, mamă, mîine!
— Precis?
— Precis!
Mama s-a ridicat.
— Pot să dau un telefon de la tine?
— Da, mamă! Cui îi dai?
— O vecină! Delegata străzii!
Mama făcu numărul.
— Alo! spuse ea în receptor, cu tovarășa Pande!... Aaa, bună, vecino, da, eu sînt! Uite ce e, soro! Pe tabelul care îl pui la Gazeta de stradă! Da, da, ăla cu cei care au dat fier vechi! Și mă treci pe mine în frunte, soro! Că eu dau două paturi! Da, două! Mă treci?... Prima!... Bine! La revedere!
Asta era „modernizarea” mamei. Am zîmbit. Ea s-a uitat la mine!
— Te superi?
Am sărutat-o.
— Cum o să mă supăr, mamă, cînd ai ieșit prima?
— Păi, vezi?...
SORIN RĂȘCANU

Proiect de coș pentru cel ce aruncă hîrțile din mers, cum face de pildă Ciocan Traian din Bd. Dimitrov, 18

Să vii cu părinții!
 E o frază maximă și extremă. Școlarul realizase într-adevăr un record: căzuse la șapte materii pe trimestrul I, în schimb pe al doilea, printr-un efort, reușise să nu obțină nici o notă peste 4. În afară de acestea, îmi pusese o pioneză pe scaunul de la catedră și legase între ele cozile colegelor care stăteau în banca din față, știind precis că trebuie să scot la lecție pe una din ele.

Căzut la 2 materii, amenința să mai cadă la 1, realizând astfel 3 din 3 numai cu 3 și 4. În plus, afirmase că nu-l interesează obiectul meu pentru că se face aviator și desenase în locul temei caricatura mea în pantaloni scurți, anticipând asupra cheliei. Față de aceste fapte, chemasem părinții la școală.

De remarcat: de câte ori chem părinții unui băiat, vine mama — și ai unei fete — vine tata. A venit deci mama.

Fiecare profesor-diriginte are fixată pe săptămână o oră de vizite la dispoziția părinților. În ziua aceea el stă — la ora respectivă — în cancelarie și așteaptă dar părinții vin mai ales în celelalte zile ale săptămânii. Te găseșc ei pe tine oricând, oriunde și la orice oră, dacă nu la școală, acasă, la telefon, de predilecție după ora 12 noaptea, numai la ora stabilită nu prea se arată.

Mama respectivă a venit și ea într-o recreație. Toată lumea știe ce e recreația pentru elevi. În schimb, puțini știu ce e recreația pentru profesori. Ei bine, e același lucru!

Vă dați seama ce bucurie, când după ce ascuți pe băiat, trebuie să o ascuți și pe mamă!

Eram pe coridor când văd că se apropie de mine o duduiță zîmbitoare:

— Băiatule, vrei te rog să-l chemi pe profesorul de matematică de la a IX-a D?

— O clipă (între în cancelarie și ies de acolo cu o servietă și un catalog). Eu sînt profesorul de matematică.

Ați urmărit vreodată mimica unei mame? Zîmbitoare și veselă pînă la profesor, fața ei împrumută o seriozitate direct proporțională cu gravitatea năzbitiilor odraslei.

— M-ați chemat, tovarășe profesor?

— Da.

Și îi povestesc totul...

— Ei, nu se poate. Jenică al meu?

— Al dumneavoastră e, dar asta e situația. De altfel în carnetul lui de note văd că ați semnat de luare de cunoștință.

— Eu? Niciodată!

— Înseamnă că a semnat el pentru dumneavoastră.

— Se poate! Știți ce frumos îmi imită iscălitura? E talentat!

— La matematică nu știe nimic.

— Minca-l-ar mama, cum seamănă cu tata!

— Știți, totuși e o materie importantă...

Își dă seama, schimbă sistemul.
 — Da, mi-a spus, nici nu știți cât de mult ține la dumneavoastră...

— Aș dori să țină mai mult la materia mea decît la mine.

— Asta nu, băiatul meu nu învață pentru note.

— Se vede-n catalog, lucrul ăsta.

— Să știți că el stă acasă toată după-amiaza și muncește. Ieri numai la algebră a lucrat de la 2 la 9...

— Cu o pauză între 5 și 7, cînd l-am întilnit la cinema. Ca dovadă, rețin și ce fel de țigară fuma în hol: „Mărășești“.

— Nu se poate, tovarășe profesor. Unde să fi văzut el obiceiurile astea urite?! La noi în casă nu fumează nimeni decît „Unirea“.

— Mi s-a plîns profesoara de geografie că a arătat Asia Mică în Canada!

— Uite, chiar vă rog să puneți o vorbă bună la profesoara de geografie...

— Cum o să vorbesc? E căzut și la mine.

— Nu-i nimic! Cu dumneavoastră o s-o rog pe ea să vorbească.

— Și mai e ceva. Are peste 50 de absențe. De ce a lipsit? A fost bolnav?

— A fost, săracuțul, frigea tot. A avut și pojar.

— Să-mi aduceți atunci motivare.

— Nu știu, să-mi spuneți în ce zile a lipsit...

— Tocmai asta e, n-a lipsit zile întregi, ci doar cîte 2-3 ore într-o zi.

— Parcă nu știți cum sînt crizele de paludism!...

— Dar vorbești de pojar...

— A avut, a avut și pojar, la 3 ani.

Cum s-o iau eu mai pe departe ca să-i spun ce cred direct?...

— Am impresia că vreți să-l acoperiți pe fiul dumneavoastră...

S-a simțit jignită și grindina s-a abătut asupra timpanelor mele...

— Adică cum?... Băiatul meu nu spune adevărul? Ce e dacă are 50 de absențe? Dacă i-ați pus orele tocmai cînd e el mai ocupat cu altele? Unde să se ducă mai întîii? La școală, nu? Lăsați că vă cunosc eu pe toți profesorii care credeți că obiectul dumneavoastră e totul.

Are dreptate Jenică cînd spune că nu-i place școala pentru că sinteți dumneavoastră anti-patic. Eu o să-i spun directorului, dacă-i nevoie merg și la minister... persecutați băiatul. Ce e dacă nu știe să rezolve o ecuație? Vorba lui: parcă ce, Mihai Viteazu' a știut? Îl persecutați. În față v-o spun cum i-am spus-o și lui. Pentru că v-ați supărat pe o caricatură. Ce, nu seamănă? V-a făcut foarte frumos, băiatul. În orice caz, halal spirit autocritic. N-am ce zice!

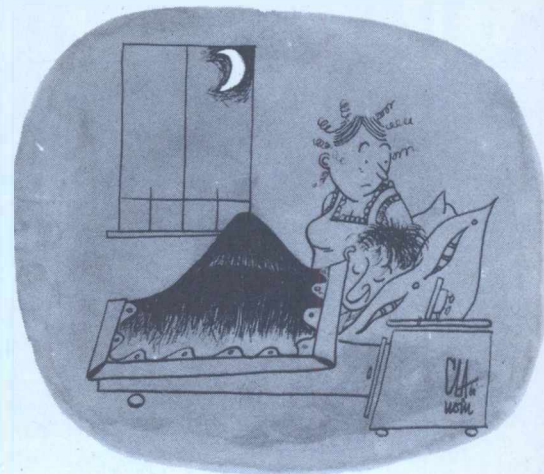
Și a plecat, trîntind ușa.

Vine ea înapoi, prin iunie, ca să se plîngă pentru corijențe!

CONSTANTIN OTTESCU

PUTEREA OBÎȘNUINȚEI

— Nael imită pușin gălăgia pe care o făceau foștii vecinii Vreau să adorm!

Desen de N. CLAUDIU

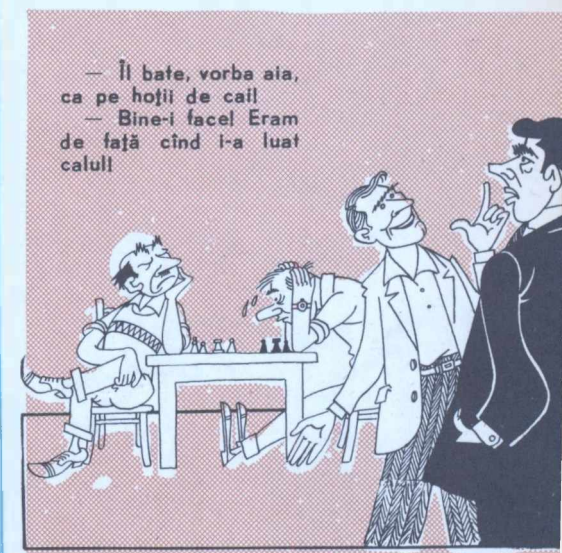
Pastel

Iată luna cum răsare
 Mare, mindră, după deal,
 Ca-ntr-un alt pastel, pe care
 Un poet ceva mai mare
 L-a creat inițial.

Și cum suplă se strecoară
 Frint-n-un nor întunecat,
 Vede pentru prima oară
 Că și fără raza-i clară
 E lumină noaptea-n sat.

Stelele, ca-ntr-un ecou
 Comentează noutatea
 (Deși faptul nu-i chiar nou)
 Și-și permit un apropos:
 — „Dragă... electricitatea!“

DOREL SCHOR

— Îi bate, vorba aia, ca pe hoții de cal!
 — Bine-i facel Eram de față cînd i-a luat calul!

Desen de AL. CLENCIU

Scrisoare deschisă

Cucule cu pană sură,
 Treci urgent pe arătură,
 Dînd un glas de ajutor
 La acei ce țin de zor
 Să-ți audă azi cîntatul
 Ca să-nceapă-nsămînțatul.
 Dacă-ai răgușit azi iar,
 Du-te la veterinar
 Și-o să-ți fiarbă-n ibricel
 Niște ceai de mușeșel.
 Că, făcînd cu el gargară,
 Răgușeala o să-ți piară
 Și-o să poți cînta ușor

Tare ca un difuzor.
 De nu-ți arde de cîntat,
 Ori ești tare ocupat
 Și nu poți să urci în pom
 Țînd loc de agronom,
 Pe codași i-ajuuți oleacă
 Imprimînd vocea pe placă
 Și-n al muncilor sezon
 Să le cînti la patefon.
 Poate-așa, imediat,
 Vor ieși la-nsămînțat
 Cei ce fac din tine nene,
 Ditai calendar... cu pene.

V. D. POPA

Linia NOROCULUI

— Cum ți-e scris în palmă, așa are să se întâmple! — mi-a spus într-o doară bătrînica cu care ne plictisem împreună pe banca din sala de așteptare.

— Adică cum? — am întreat eu, mai mult ca să nu pierd prilejul de vorbă, atît de scump omului care așteaptă.

— Adică dă palma-ncoace!

Și-mi smuci cu putere mîna stîngă, privind iscoditoare la degetele răsfire.

— Vezi linia asta?

— O vād.

— Asta e linia vieții!

Bătrîna tăcu, privind triumfătoare, ca profesorul care a demonstrat copiilor cu dovezi de nelăgăduit că doi ori doi fac totdeauna patru. Cu mutra acră a elevului care nu pricepe explicația, am măr-turisit:

— Nu prea înțeleg.

— Eu cred că mai mult te prefaci. Că doar e clar: linia vieții începe aici, înseamnă că aici te-ai născut. Iar aici, în punctul acesta, linia vieții se termină.

Oricît de puțin ți-ar păsa de liniile din palmă, nu poți să nu tresari cînd auzi că ți se termină linia vieții.

— De ce se termină? am strigat.

— Pentru că ai să mori! rosti dînsa liniștită, ca și cum ar spune: „pentru că mîine e marți”. Pe urmă mă privi iarăși cu aerul acela al profesorului care, după ce i-a convins pe copii că doi ori doi fac patru, încearcă acum să-i convingă, mai complicat, că trei ori trei fac nouă.

— De ce să mor, mătușico?

— Pentru că se termină linia vieții.

— Și — biigui eu — mai e mult pînă atunci?

— Oho, e destul, că linia vieții e lungă. Ai să mori de bătrînețe. Ascultă-mă pe mine, dacă o fi să mori înainte de bătrînețe, apoi să nu-mi mai spui mie pe nume, auzi?

— Aud.

— Și pe urmă, vezi linia asta?

— O vād.

— Asta e linia căsătoriei.

— Nu pricep.

— Ei, asta-i! Ai să te însori curînd, omule. Ce-i greu de priceput?

— Sigur că-i greu de priceput, cum o să mă însor curînd, cînd eu sînt însurat de opt ani.

— Tocmai ce voiam să-ți spun eu, că ești însurat, da' m-a luat gura pe dinainte. Tii, ia uite aici, aste două linii mici, le vezi?

— Le vād! dau eu din cap, băgînd pentru prima oară de seamă ce sumedenie de linii se ascund în palma mea.

— Țștia sînt copiii.

— Cum, adică?

— Adică o să ai doi copii.

— Ei, aș! N-ai brodit-o!

— Ba am brodit-o, pentru că vād aici două linii.

— Or fi două linii, dar eu am patru copii.

Holbează de după broboadă niște ochi cît cepele.

— Patru? Atunci e taman bine, pentru că ai două mîini și la fiecare cite două linii, tocmai bine patru copii, așa cum ți-am ghicit adineauri fără ca măcar să te cunosc. Ei, ce zici?

Fac o scurtă socoteală. Zic:

— Asta-mi convine, pentru că și linia vieții o am la amîndouă mî-nile, așa că cu prilejul ăsta m-am învîrtit și de două vieți!

O școlăriță, care ședea și ea lîngă noi pe bancă, isbucni într-un rîs șăgalnic, ca un clopoțel. Și-mi merse la inimă, parcă aș fi rîs eu. Dar bătrîna era cu ochii țîntă în palma mea.

— Bravo! strigă, ești un om norocos!

— După ce se cunoaște?

— După linia asta mare. E linia norocului.

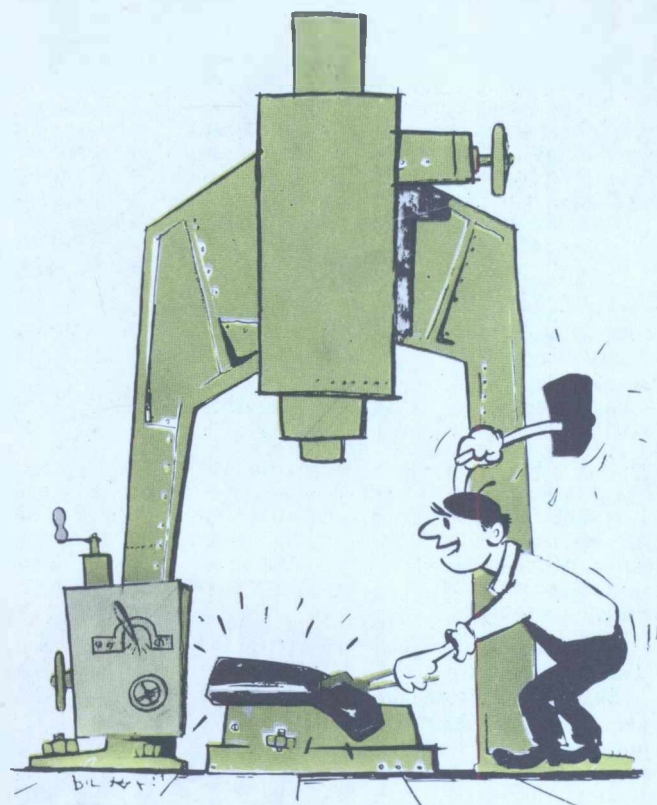
Zic scurt:

— Asta nu e linia norocului.

— Ba e linia norocului.

— Ba, zic, e o zgîrietură, care mi-a rămas de iarna trecută cînd am tăiat niște lemne. Așa că vezi dumneata, bătrînico, n-o să mi se întîmple cum mi-e scris în palmă. O să mi se întîmple așa cum o să lucrez cu astea două mîini! Că poveștile astea cu ghicitul în palmă și cu linia norocului au intrat demult pe linie moartă!

In legătură cu cei ce nu-și ridică nivelul profesional, fiind depășiți de progresul tehnic.

— Așa nicovală mai zic și eu.

Desen de SBIERA

Pe unda

In atenția cititorilor: Citiți această rubrică, că dacă nu dumneavoastră, atunci cine?

Evocări istorice

În frumosul oraș cunoscut sub numele de Iași se află o cunoscută fabrică de mobile denumită pe scurt „Fabrica de Mobile Iași” (mai pe scurt nu se poate). Această fabrică are o mulțime de secții, printre care și secția „Pregătire a II-a” care are ca maestru pe Arbore Romulus Maistrul în materie de mobile, de la „Pregătire a II-a”, e însă un specialist I-a în probleme de băutură. Rezolvă... sticlele una după alta cu o repeziune uimitoare. Termină un litru de drojdie sau de vin cît ai zice „M.A.T.”.

Datorită acestei „slăbiciuni”, care îi produce amețeli, vine neica Romulus la serviciu făcut... ca o corabie surprinsă de furtună pe întinsul oceanului. Se clatină de ți se face rău de mare văzîndu-l. Și din cauza... tangajului, nici nu prea poate să lucreze. În plus, vede dublu și atunci nu mai știe cu ce să înceapă: cu treaba sau cu dublura ei?

Dacă el, maistrul, ar abandona (fie oriunde) actualele sale gusturi și ar face, să zicem, o cură de lapte, ar fi alt om. Și-ar schimba și profilul... moral.

Titul său, romanul Romulus, a băut lapte de lupoaică și a intrat în istorie. El, Arbore Romulus, bînd lapte de vacă ar intra în normal. Pentru moment ar fi destul!

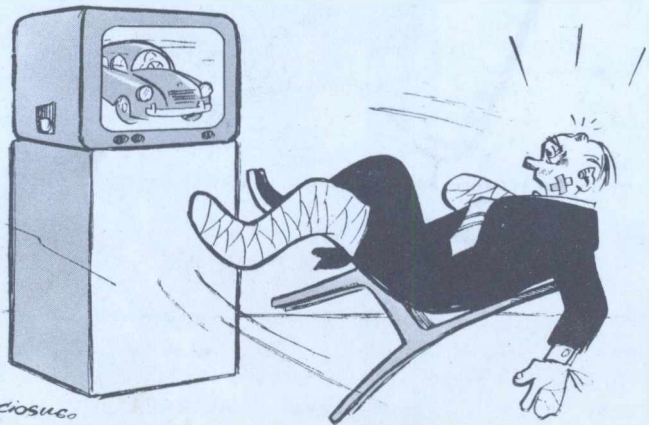
O chestiune de principiu

Tot în Iași se găsește și o modernă Fabrică de Antibiotice, care produce niște medicamente spaima microbilor, nu alta. Întreținerea utilajului constituie în această întreprindere o necesitate super-extra-absolută. Cu toate astea, într-o zi, tocmai cînd muncitorii de la sectorul I voiau să curețe mașinile, inginerul Onu Nicolae le-a spus că nu-i nevoie, că după ce reîncepe lucrul, mașinile tot se murdăresc.

O asemenea logică aproape că depășește pe cea a unui cunoscut de-al meu care nu merge la frizer să se tundă că pe urmă iar îi crește părul. Muncitorii sectorului însă nu s-au lăsat, și-au curățat mașinile pînă le-au făcut lună de sclipeau ca soarele. Din partea inginerului Onu Nicolae, ne așteptam să recomande o exemplară întreținere a utilajelor și în nici un caz contrariul. Altfel mașinile s-ar strica și n-ar mai produce antibiotice. Iar bolnavii, uitați de penicilină... în pat sau studio, nu s-ar mai însănătoși atît de repede.

De aceea, am tratat principiile inginerului de la sectorul I cu ce ne-a venit mai la îndemînă, adică cu cerneală. Chiar dacă cerneala nu este un antibiotic, sperăm că în cazul de față o să aibă totuși un efect curativ.

Desen de CIOSU

Ciosuco

FĂRĂ CUVINTE

URZICUȚO.

Pe malul Mureșului (în dreptul grădinii de legume a G.A.S.-ului Fintinele) își expune silueta de peste doi ani un tractor purtând vizibil, în ciuda ploilor și zăpezilor care au căzut peste el, inscripția „A 16“. După îndelungate cercetări benevole efectuate de câțiva oameni care nu mai puteau suporta soarta acestui tractor, s-a descoperit misterul.

Tractorul fusese proprietatea G.A.S.-ului Tudor Vladimirescu pînă în 1958, an în care, după desarondare, nu numai că a rămas G.A.S.-ului Fintinele, dar și uitat pe marginea apei. Cum de la acea dată memorabilă a trecut atîta vreme, tractorul „A 16“ s-a degradat în asemenea hal încît trebuie să te uiți atent la el ca să-ți dai seama că-i totuși tractor.

Și pentru că acest tractor, în orice caz nu mai putea fi folosit în agricultură, putea fi folosit în siderurgie. Pentru asta însă trebuia predat mai întîi la I.C.M. Și lucrul acesta n-ar fi greu, mai ales acum cînd îi lipsesc tractorului mai toate piesele.

Dacă în legătură cu acest tractor am avut atîtea de spus, în legătură cu neglijența celor care l-au lăsat doi ani de strajă lângă Mureș nu găsesc cuvinte.

Rudac Teodor
str. Moș Ajun 16—18
Arad

DRAGĂ URZICO,

Pe Kofler Iancu, gestionarul magazinului alimentar din Ștefănești (raionul Botoșani) îl știe toată comuna. Are gestionarul respectiv o abilitate în privința încărcării prețurilor și a... descărcării cîntarului, încît cu greu poate să-și dea seama cumpărătorul că a plătit mai mult decît trebuia și a primit mai puțin decît a cerut.

Și pentru că un „talent“ ca gestionarul Kofler nu are rost să fie susținut pe banii noștri, cred că ar fi bine ca U.R.C.C.-ul să găsească o soluție.

Dacă se poate însă cît mai repede, că deh, timpul trece, banii se duc, Kofler lucrează și nimeni nu-l deranjează.

Baraboi C-tin
client al magazinului alimentar
din Ștefănești, raionul Botoșani

URZICO,

În orașul Craiova există un cămin cultural. Îi zice căminul cultural „G. Coșbuc“. La acest cămin s-a executat de către întreprinderea „Înfrățirea“ din localitate, vopsirea pereților, cu vopsea, bineînțeles. Numai că vopseaua fiind de proastă calitate, nu s-a uscat, și a... plecat de pe pereți. Se pare că vîna nu-i a celor care au vopsit pereții, ci a vopselei, pe care această întreprindere o primește de la un furnizor care produce o vopsea atît de proastă, încît ar trebui să roșească.

Pînă una alta, conducerea căminului cultural susține că pereții sînt fără vopsea, în-

treprinderea care a vopsit pereții susține că vîna e a vopselei, iar cei care doresc să aibă un cămin cultural frumos susțin că trebuie refăcută lucrarea. Va să zică, toți susțin cite ceva.

Susține și tu, Urzico, te rog, măcar rezolvarea problemei, că eu atîta am obosit în chestiunea cu căminul, că abia mă mai susțin pe mine.

Petrescu Petre
str. I. V. Stalin nr. 130 A
Craiova

URZICO DRAGĂ,

La noi, la Hirșova, funcționează o frizerie a cooperativei „Progresul“. Ce se face într-o frizerie, cred că știi. Se tunde, se rade iar se tunde, iar se rade, pînă se termină programul și... clienții.

La frizeria din Hirșova se fac însă și unele lucruri în plus. Se depășesc tarifele legale și se deservesc clienții în suflul aromat de țuică al frizerilor.

Un exemplu viu îl oferă cu mîrinimie frizerul Salim Memet, care se pare că e cel mai mort după cite o cinzeacă... de jumătate litru.

Ce ți-am scris sînt lucruri adevărate și nu „bărbi“. De aceea ar fi bine să spui conducerii cooperativei „Progresul“ din Hirșova să radă lipsurile frizerilor ca-n palmă pentru că așa nu li se prea vede obrazul.

Cerbulă C.
str. Carsium nr. 24
Hirșova

Capitelor

De vină o fi vreo cauză

La „Uzinele Metalurgice Bacău“ din... Bacău se muncește în general bine, nimic de zis, pentru care motiv nu se poate să nu spunem nimic. Punem bravo! Dar, uneori, la „Uzinele Metalurgice Bacău“ nu se lucrează ritmic. Iată, de pildă, producția de vane pentru instalații industriale nu se desfășoară cum trebuie. În primele douăzeci de zile ale lunii se muncește „lento“ ca mai apoi, în ultimele zece zile ale aceluiași luni să se lucreze „allegro sostenuto“, ceea ce în traducere tehnico-metalurgică este egal cu „asalt“. Asaltul vanelor! Acest lucru se datorește poate lipsei unui stoc tampon de semi-fabricate. Sau poate urmării pe bază de grafic a reperelor de la producția în serie. S-ar putea să fie și alte cauze, dar cu siguranță că există o cauză sau mai multe pentru că dacă n-ar fi nu s-ar povesti și ar fi minunat. S-ar putea să lucreze ritmic și atunci asaltul n-ar mai avea loc nici la vane, nici alături.

Așadar, cu puțină bunăvoință și mai multă organizare, toate lucrările executate de U.M.B. ar merge perfect și simplu. Iar peste puțin poate chiar... „mai mult ca perfect“.

Depinde cum va folosi „timpul“ Serviciul Producției!

De ce „cu“ cînd se poate „fără“

„Carbochim“ din Cluj livrează Uzinei de Tractoare din Brașov electrozi cu nipluri. Așa se numesc electrozii cu nipluri și nu altfel. În vremea, tovarășilor de la Uzina de Tractoare le-a venit o idee. Au început să confecționeze ei nipluri din capetele nearse de electrozi. Faptul a fost comunicat „Carbochim“-ului, căruia, cu acest prilej, s-a cerut să nu mai trimită electrozi cu nipluri, ci electrozi fără nipluri. Treaba asta se putea face foarte ușor, mai ales că niplurile nu se cer prea mult. Ele pot fi deci detașate de electrozi nu numai din punct de vedere tehnic, ci și din punct de vedere contabil. Care va să zică, din toate punctele de vedere, în afară de unul singur. Al „Carbochim“-ului, care continuă să expedieze electrozi cu nipluri și nu fără. Așa a apucat, așa o ține. Cu nipluri! În prezent, datorită acestei situații, la uzina de tractoare se găsește un stoc de nipluri foarte bine dezvoltat. Cîntărește în bani citeva sute de mii de lei.

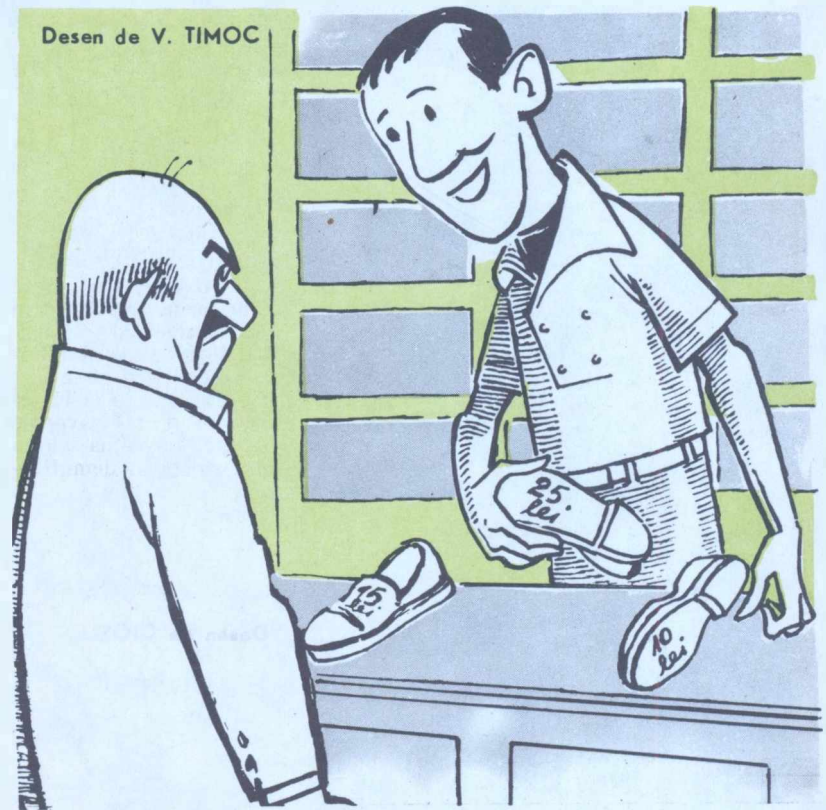
Dacă o să mai trimită „Carbochim“-ul din Cluj la Uzina de Tractoare din Brașov, electrozi cu nipluri, în loc de electrozi fără nipluri, nu știu unde o să ajungă cazul.

Decamdată a ajuns aici, în pagină.

Semnează de primire DAN MANOLESCU

(Rubrică lucrată pe materialele tovarășilor: Jelescu P., Harunian Stela, Bertoli V., reporteri ai revistei noastre)

Desen de V. TIMOC

— Eu am răbdare să caut numărul potrivit pentru fiecare client

urzica

REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR
Redacția: Calea Victoriei nr. 25. Telefoane:
Secretariat 15.38.56; Secția scrisori 14.60.34;
Secretariat de redacție 14.28.15; Interurban 27

TIPARUL EXECUTAT LA COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA ȘCINTEII „I. V. STALIN“ — BUCUREȘTI

DOLARUL ȘI CHELTUIELILE
MILITARE ÎN S.U.A.

Din pricina uriașelor cheltuieli militare ale S.U.A., dolarul a ajuns o monedă extrem de fragilă la bursele occidentale.

CETĂTEANUL: — Și toate astea se sparg, bineînțeles, în capul meu!